

далечъ отъ Цариградъ, Ромъния задъ Дунава и въ съсѣдство съ Русия, и най-послѣ Гърция, като изолирана срѣдъ морето. Нѣщо по-вече. Всички тѣзи страни се ползуваха съ извѣстна полуавтономност подъ турцитѣ, тогасъ когато името България и българи бѣ забравено не само отъ чужденците, но и отъ турцитѣ. За тѣхъ българитѣ бѣха *ристианъ — миллетъ*, „гяури“, или „урумъ - милетъ“ (въ смисъль на източно-православни) и за това никакъ не ни е чудно, защо когато българина се е билъ съ Турчина преди 1829 г., това той е правилъ отъ името на своята *вѣра* или „за вѣра“,

Завѣрата е позната у турцитѣ подъ името *Mora кавгасж*, което по-скоро се отнася за революционното движение въ самата Гърция.¹⁾ Избухването на възстанието предъ сѫщата тая 1821 г. на Ромънска почва се е наричало съ специално име *Сава кавгасж* или по български — *Савовата кавга*. *Сава* е билъ българинъ, а още отъ тукъ може да се сѫди какво участие сѫ взели българитѣ предъ 1821 г. срѣщу турцитѣ, както въ самата България, тъй и въ Ромъния и въ Гърция.

Английскиятъ генералъ Джокмъсъ (Jochmus), който е посетилъ Балканския полуостровъ „наскоро слѣдъ *Завѣрата*“ ето що пише за прочутата „гръцка“ революция, която всички на западъ вѣрваха да е подигната само отъ гърци. „Жизнената славянска раса (чети българска) нарича гръко-византийцитѣ *зайци*“ (taushans) и ги счита, че сѫ годни не да се сражаватъ, но да ставатъ писари (gramaticos), бакали и т. н. Интересно е, че горните български понятия се оправдаватъ още и съ факта, че тия които се биха за гръцката свобода отъ 1821 г. до 1829 г. не бѣха „моралии“ или гръко-византийци, но *народъ отъ по-твърдата албанска раса и отъ тая на съверъ* (чети: българитѣ). Морските ескадрони бѣха почти изключително отъ Хидриоти, Специоти и Пореоти (все албанци), а кавалерията имъ бѣ отъ българи (the cavalry under Haji Christo, were Bulgarians). Едничката добра пехота се състоеше отъ Сулиоти и Румелиоти, които сѫ отъ Албанска и Славянска кръвъ (and the only good infantry were Suliotes, and Rumeliotes of albanian and Slavonic origin)²⁾,

²⁾ Мора е отъ Морея. Гърцитѣ отъ Архипелага сѫ познати въ Сливенско подъ името Моралии.

¹⁾ General Jochmus ръ *Geographical journal*, vol 24, 1854, p. 65. Въ Европейска Турция той изчислява 900,000 гърци и 6 милиона „Славяни“ безъ сърби. p. 65.

Завѣрата у българското простолюдие е позната съ турския терминъ „Мора Ковгасж“, отчасти „Савовата кавга“ или въобще „разбѣрканато“. Българското участие въ нея личи още и отъ слѣдните редове записани въ единъ окоихъ, които сѫ цѣла характеристика на етничната й подкладка: „врѣмя когато стана велико мѣтание и нанавистъ по между Туркомъ, Грекомъ Болгаромъ и Влахомъ, 1821“, Беб, XI, 5, 290.